

CATALUNYA RELIGIÓ

#CATRELIGIOACASA EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DISSABTE 9 DE MAIG DE 2020 | Número 81

PÀG. 4 | JOSEP-MIQUEL BAUSSET
Sant Pere de les Puel·les

PÀG. 12 | BÀRBARA VIRGIL
Al vespre, "l'iftar"

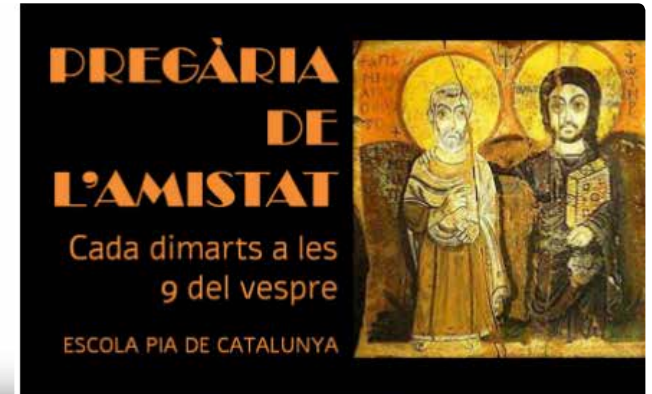
PÀG. 16 | NOMENAMENTS
Planellas renova el govern diocesà
de Tarragona

PÀG. 20 | ACCIÓ SOCIAL
Confinar-se quan no es té una llar

PÀG. 24 | ESSLÉSIES ORTODOXES
"Hem estat més units que mai"

PÀG. 28 | MARIA ROSA OCAÑA
L'Àngel Blanc

PÀG. 31 | MÚSICA
20 referències religioses
a les cançons de Manel

"La pandèmia transformarà la nostra cultura?"

Edició paper gratuïta

Mentre duri el confinament, **Catalunya Religió editarem aquesta versió setmanal en PDF** en obert per facilitar la seva distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

L'edició mensual gratuïta impresa queda suspesa mentre duri el confinament per la crisi del coronavirus.

#preguemacasa

Agenda d'actes
virtuals

Guia de serveis
religiosos per tele,
ràdio i internet

PÒRTIC

Cal tornar-ho a repetir. El compromís de les comunitats religioses en la lluita contra els efectes de la pandèmia és evident encara que no sempre sigui prou visible. El testimoni de l'Escola Pia que recollim aquesta setmana és un dels molts que hi ha, en totes les confessions. Alhora obre la finestra a la reflexió de què, com i perquè a partir d'ara haurem de fer coses d'una altra manera. Una reflexió que hauria de portar a aprofundir en la identitat i sentit de les nostres institucions. Quan comencem a sortir de casa, la resposta a la pandèmia també ens posa davant del mirall.

SUMARI

7 Actualitat

Escola Pia: "La pandèmia transformarà la nostra cultura?"
Planellas renova el govern diocesà de Tarragona
Confinar-se quan no es té una llar
Esglésies ortodoxes: "Hem estat més units que mai"
20 referències religioses a les cançons de Manel

4 Panoràmica

Sant Pere de les Puel·les, per Josep-Miquel Bausset
Al vespre, "l'iftar" per Bàrbara Virgil
L'àngel blanc, per Maria Rosa Ocaña

33 Recull de premsa

34 La setmana a les xarxes

Sant Pere de les Puel·les

**PER JOSEP-MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT**

Aquest dimecres 6 de maig **s'acompleixen** 75 anys de la consagració de l'església de l'actual monestir de Sant Pere de les Puel·les i el proper 16 de juny, les benedictines del carrer Angli commemoraran 1075 anys de la consagració de la primitiva església d'aquesta comunitat tan estimada. L'acta de consagració de l'església antiga conté el nom de la seva abadessa, Adelaida, que la tradició considera filla del comte Sunyer.

Entrar a Sant Pere de les Puel·les, una comunitat de monges benedictines presents a Barcelona des de l'any 975, és endinsar-nos en un espai amarat de pregària i de treball, de silenci, d'acolliment i de compromís amb la gent que viu la pobresa i amb el nostre poble.

Les benedictines de Sant Pere, amb una tradició de més de mil anys a la ciutat de Barcelona, és una llar on l'Esperit va treballant unes dones que, tot seguint la Regla de Sant Benet, viuen l'Evangeli, per així anar construint cada dia una comunitat més viva i totalment arrelada a la terra. Ho vaig comprovar quan vaig acompanyar aquestes germanes en un recés i també cada vegada que he estat en aquest monestir, on els monjos i qualsevol hoste és acollit amb tota sol·licitud.

Aquestes monges, amb un tarannà marcat per la gratuïtat i la generositat, per l'alegria i l'amor sol·lícit, són unes dones que amb la pregària revifem, recreem i renovem cada dia l'esperança,

un do preciós de l'Església, que neix i que creix de l'experiència personal amb Jesús. I és amb l'esperança que aquestes dones saben arriscar, caminar i avançar enmig de la nit, amb valentia i gosadia, amb la pau al cor i el compromís amb els més desvalguts, per viure així, obertes a la novetat de l'Esperit que tot ho fa nou.

Crec que les benedictines de Sant Pere, una comunitat oberta al nostre món i arrelada a casa nostra, són, com digué el papa dels joves en el seu viatge a Tailàndia, "el terreny fèrtil i nou que Déu regala" a l'Església i a la nostra societat.

Amb l'abadessa Esperança Atarés al capdavant d'aquesta comunitat mil·lenària, l'acolliment, sempre sol·lícit i amatent d'aquestes monges, fa d'aquest monestir un espai obert a tothom, ja que monjos i religioses, preveres, seminaristes o laics, podem compartir amb elles la bellesa de la fraternitat i de la joia de la vida fraterna.

Tot i que la tradició situa el monestir de Sant Pere de les Puel·les al segle IX, l'edifici fou fun-

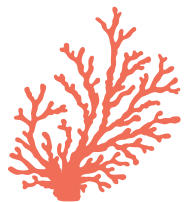
dat amb la protecció dels comtes de Barcelona, Sunyer i Riquilda, al segle X. Cal recordar que fins el segle XIII, el monestir de Sant Pere estava fora de les muralles de Barcelona.

Les benedictines de Sant Pere, que van deixar l'antic monestir, es traslladaren al barri de Sarrià, on són presents des del 13 d'agost de 1879. Aquestes monges benedictines viuen obertes al vent de l'Esperit, que fa d'elles, unes dones amb els braços, les ments i els cors oberts a tots el qui s'hi atansen a aquesta comunitat tan estimada. El treball i la pregària, en un ritme marcat per la Regla de Sant Benet i l'acolliment dels hostes amb sol·licitud i estimació, fa d'aquesta comunitat, tan estimada, un recer de pau i d'esperança, que il·lumina la nit de tantes persones que s'apropen a aquest monestir benedictí.

Les monges de Sant Pere estan de festa, ja que el proper juny farà 1075 anys que el bisbe de Barcelona, Guilàrd, consagrà la primitiva església que acollí la primera comunitat femenina de tradició benedictina que existí a Barcelona

i que és present a la ciutat comtal de manera ininterrompuda. A més, avui mateix, dimecres, fa 75 de la dedicació de l'actual església del nou monestir, situat al carrer Anglí, on aquestes monges benedictines s'apleguen en la pregària per l'Església i pel món. I això, evidentment, és un motiu d'acció de gràcies a Déu, que continua vessant el seu amor per mitjà d'aquestes monges.

I tot i que, degut a la pandèmia de la Covid-19, s'ha aplaçat la celebració més oberta d'aquests aniversaris, avui ens unim amb goig a aquestes germanes nostres, alhora que donem gràcies a Déu per la vida d'aquestes dones, una vida de fidelitat i d'entrega joiosa a Déu, en una aventura apassionant: esdevenir cada dia, testimonis del Senyor Ressuscitat enmig del nostre món.

CORAL
INNOVACIÓ EN COLUMBARIS

JUNTS EN AQUESTS MOMENTS

Davant l'excepcionalitat del moment que estem vivint, a CORAL volem alleujar el dolor, en la mesura de les nostres possibilitats, de totes les famílies que han perdut un ésser estimat.

Per aquest motiu, **oferim la custòdia de les cendres en qualsevol dels nostres espais memorials, de forma gratuïta per un període de 3 mesos**, encarregant-nos, si ho desitja, de la recollida de l'urna del seu ésser estimat. Volem estar al seu costat en l'últim adéu, acompanyant-lo amb una cerimònia religiosa a la mateixa església.

Transcorreguts els 3 mesos gratuïts l'usuari pot recuperar la seva urna sense cap cost, contractar qualsevol de les concessions disponibles o optar pel lloguer mensual d'una urna per 19,30 € (IVA inclòs). Aquesta quota mensual està subjecte a una permanència de 3 mesos.

Atenció gratuïta Tel. 900 535 811

C. Consell de Cent, 106 - 108 · Barcelona | C. del Vall, 67, 1r 1a · Terrassa
info@coralmemorial.com www.coralmemorial.com [f](#) [i](#) [in](#)

Faci una fotografia d'aquest codi per veure alguns dels nostres columbaris.

ESPAIS MEMORIALS

La millor elecció per mantenir el record

Barcelona

Parròquia de Sant Eugeni I, Papa
Parròquia de Sant Ramon de Penyafort
Parròquia de Maria Mitjancera
Parròquia de Sant Lluís Gonzaga
Parròquia Mare de Déu del Pilar

Caldes de Montbui

Parròquia de Santa Maria

Granollers

Parròquia de Sant Esteve

L'Hospitalet de Llobregat

Parròquia de Santa Eulàlia Provençana

La Llagosta

Parròquia de Sant Josep

El Prat de Llobregat

Parròquia de Sant Cosme i Sant Damià

Sant Antoni de Vilamajor

Parròquia de Sant Antoni

Terrassa

Catedral del Sant Esperit

Viladecans

Parròquia Montserratina

Properament

Badalona

Parròquia de Sant Crist de Canyet

Eivissa

Cementiri de Sant Jordi

Santa Perpètua de la Mogoda

Parròquia de Santa Perpètua

Escola Pia: “La pandèmia transformarà la nostra cultura?”

Vuit setmanes de confinament. Iniciatives diverses, solidaritat desbordant, creativitat pastoral i educativa, noves pràctiques. Però també molts difunts. Un gran cop per a tota la societat i especialment per aquelles famílies que ho pateixen en primera persona. Com en el cas de l'**Escola Pia de Catalunya**, que ha vist morir cinc germans escolapis durant la pandèmia de la Covid-19, i quatre d'ells a causa del virus. Seguim amb el repàs de les congregacions i ordes religiosos de casa nostra per saber com viuen i han viscut el confinament.

“Hem tingut quatre germans detectats de coronavirus que han mort i després acabem d'enterrar un cinquè que ha mort per una altra malaltia molt ràpida i que no ens esperàvem”. Aquest ha estat el gran cop, ens relata el provincial de l'Escola Pia de Catalunya, **Eduard Pini**. Tots eren d'una mateixa comunitat, la de Santa Eulàlia, que acull força malalts i escolapis grans. Suposen que el virus va entrar perquè dos dels difunts feien diàlisi i potser anant i tornant de l'hospital el van agafar. En aquesta comunitat van haver-hi cinc casos més que van sortir positius i que van aconseguir ser ingressats en un centre sanitari dels que ha obert l'Ajuntament de

Barcelona. Ara, després de vint dies ingressats, els han fet el segon test que ja ha sortit negatiu. Avui ja tornen cap a la seva comunitat. “Van venir els bombers i l'exèrcit també a desinfectar tota la casa”, explica Pini.

Sobretot, afirma, és molt trist no poder acomiadar-los. “L'última imatge que tens d'ells és pujant a l'ambulància, no els tornes a veure més”. Ara ja tenen les cendres de quatre i el cinquè, que va morir de càncer, el van poder enterrar. “Quan tot això s'acabi farem una celebració per acomiadar-los”.

Pini confessa que hi ha una cosa que ha explicat poques vegades. Quan va entrar de jove a l'Escola Pia va morir un escolapi. “Em va cridar molt l'atenció al funeral veure la vivència dels escolapis d'aquest fet. M'ho vaig prendre diferent a com si es morís un familiar o un amic”. Això no volia dir que no estiguessin tristos, sinó “que es copsava un sentiment de saber que havia arribat a la fi d'aquest camí i després començava un altre”. Evidentment, reconeix, “el dol va per dins, a ningú li fa gràcia ni il·lusió que es mori cap germà de comunitat, i menys gent tan bona com els que ens han deixat”. Però pensa

que la fe “té una certa capacitat d'il·luminar la foscor d'aquest dol”.

A nivell d'orde religiós s'han adaptat a tot. Un cop per trimestre, a nivell de comunitats, fan el Consell de Comunitats per prendre decisions de la vida religiosa. L'han fet via telemàtica i també els hi ha anat bé per veure's i repensar el futur. “Una frase que estem fent servir molt és ‘que si els nostres morts donaran fruit, en el sentit de què aprendrem d'això’”. Pini creu que els ésser humans “som bastant rucs i tenim mala memòria”. Pensa que quan aixequin el confinament definitivament i tornem a la normalitat, “possiblement en dos mesos la vida serà la mateixa d'abans i tornarem on estàvem”. Recorda, però, que els escolapis, com a persones que han fet una opció de vida, “és bo que es preguntin això, si la pandèmia transformarà la nostra cultura. Entenen la cultura com a sentit habitual de fer les coses”.

Per fer-ho, a l'Escola Pia de Catalunya han creat tres equips i nombroses comissions. Un, l'equip tècnic, que està vetllant perquè quan es produïxi els retorns totes les escoles, llocs, entitats, parròquies, etc., tinguin les mesures i el materi-

al adequat. Un altre equip d'acompanyament i dol per treballar aquest tema. “Hem d'ajudar els infants a situar aquesta experiència en un espai de la seva vida i orientar els professors per ajudar a fer processos de dol, per a alumnes i per a tothom de la Institució”. I el tercer equip, el de transformació, va molt en línia del pla de Resurrecció del papa Francesc. “Què estem fent ara que no fèiem i ens convé no perdre? Què fèiem i ara no fem i potser no cal fer-ho perquè ja és caduca? Com podem fer per transformar-nos després d'aquesta experiència viscuda?”.

Dins de tota aquesta adaptació amb motiu del confinament i la pandèmia han sorgit nombroses iniciatives des del principi, de petites, anònimes, i d'altres més vistoses i publicades. Per exemple, la parròquia de Sant Josep de Calassanç, al costat de l'Hospital de Sant Pau, té Càritas molt activa perquè hi ha allà gent molt tocada. A la parròquia del Carme del Raval també de seguida han sorgit iniciatives. El divendres 13 va començar el confinament escolar i el 14 ja van inaugurar el blog per no perdre el contacte amb els fidels. Dos o tres dies després van començar les misses per Youtube, i posteriorment van decidir tocar campanes a les 20h en

agraïment al personal sanitari, i cada dimarts per Youtube convoquen una **pregària de l'amistat**. “És un no parar”, reconeix Pini.

També s'ha fet seguiment telefònic de centenars, “sense exagerar”, d'avis i àvies que saben que estan sols. “No t'exagero si dic que aquí a la meva comunitat fem una seixantena de trucades diàries per saber com estan, parlar una estona i preguntar què tal el dia”. Aquest acompanyament la gent el valora molt i fins i tot han tingut alguna petició a través del blog parroquial perquè truquessin a alguna persona o familiar. “No sabem qui són, però ho fem perfectament com a acompanyament telefònic”.

L'Escola Pia de Catalunya també ha entrat a la xarxa solidària de la Unió de Religiosos de Catalunya. Es va proposar posar al servei tots els recursos, tant materials com humans, i s'hi van sumar. “Hem rebut vàries crides i algunes les hem pogut respondre”. Un dels exemples admirables, explica, ha estat el de la comunitat de Santa Eulàlia, d'on eren els que han mort per coronavirus. Hi havia un grup d'avis

de Sant Joan de Déu que estaven fent mascaretes i tenien la màquina de cosir trencada. A la xarxa de la URC va arribar aquesta petició. Pini la va rebotar a aquella comunitat perquè sabia que tenien una màquina prou nova, i de seguida van dir que sí, acabats d'enterrar els germans d'aquella comunitat. “En aquella comunitat només en quedaven dos, un de quasi 90 anys i un altre de 60. En una situació com aquesta i després d'aquell trasbals un podria haver dit que no, s'entendria perfectament, però res més lluny de la realitat”. Van trobar i desinfectar la funda, i es van posar en contacte amb aquell grup.

A nivell educatiu també s'ha treballat amb una intensitat i rapidesa molt grans. El departament d'informàtica va arreglar-ho tot per poder crear una escola virtual i els professors s'hi han bolcat en massa. També tenen Escola Pia a Salt, on la bretxa digital és molt acusada. Però aquella escola és d'infantil i en molts casos s'ha optat per proporcionar dispositius de les pròpies escoles i connexió a Internet. El treball que més es fa és de contacte amb les famílies.

També una altra escola petita, a Moià, ha viscut coses maques. “Els mestres van saber d'algunes famílies que tenien ordinador però no xarxa. Es posaven d'acord i els professors que vivien a prop d'aquests alumnes, de nit perquè no se'ls veïés, imprimien les feines o dossiers que els hi havien manat a l'escola i els hi passaven per sota les portes d'aquests infants. Això és vocació, no tenen perquè fer-ho, però ho han fet”.

I a banda de tot això, l'Escola Pia també compta amb vint-i-un pisos d'acollida de menors no acompanyats i joves extutelats. Els pisos han seguit funcionant al 100% i els treballadors han incrementat la seva presència als pisos. Pini creu que s'ha de reconèixer la gran feina i transformació que han experimentat aquests joves. Han estat una cinquantena de dies tancats i tothom s'ha comportat molt bé. “No hem valorat prou com a societat l'esforç que han fet nens i joves d'aquest país”.

Les cendres del vostre ésser estimat en un espai sagrat

A Coral Memorial comptem amb espais sagrats de columbaris instal·lats a diferents catedrals i parròquies de Catalunya. Per això, oferim la custòdia d'urnes en qualsevol dels nostres espais memorials. **El lloguer mensual d'una urna és de 19.30€ (IVA inclòs)**, aquesta quota mensual està subjecte a una permanència de 3 mesos.

Amb el lloguer de l'urna ens encarreguem de la seva recollida a qui així ho desitgi. Volem estar al seu costat en l'últim adéu, acompanyant-lo amb una cerimònia religiosa a la mateixa església.

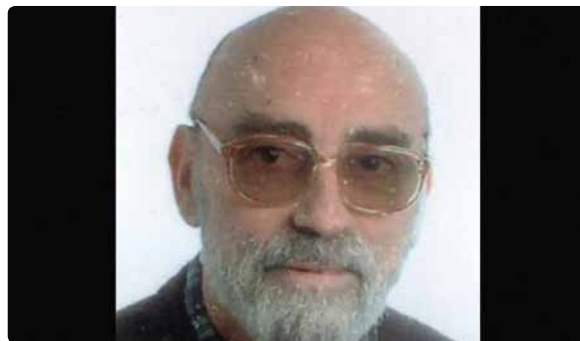
Actualment, aquests espais sagrats estan instal·lats en 13 temples religiosos. Aquests són la Catedral del Sant Esperit de Terrassa, les parròquies de Sant Eugeni I, Papa, de Sant Ramon de Penyafort, de Maria Mitjancera, de la Mare de Déu del Pilar i de Sant Lluís Gonzaga de Barcelona, la Parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui, la Parròquia de Sant Cosme i Sant Damià d'El Prat de Llobregat, la Parròquia Mare de Déu de Montserrat de Viladecans, la Parròquia de Sant Josep de La Llagosta, la Parròquia de Sant Esteve de Granollers, la Parròquia de Santa Eulàlia de Provençana de L'Hospitalet de Llobregat i la Parròquia de Sant Antoni de Sant Antoni de Vilamajor.

La Sagrada Família s'il·lumina de vermell en favor de Càritas

La Basílica de la Sagrada família i les deu Càritas amb seu a Catalunya han decidit sumar esforços en favor de les persones més vulnerables. Dilluns al vespre, de les 21h fins a les 00h, la façana del naixement de la Sagrada Família es va il·luminar de vermell, com a mostra de suport per la tasca que Càritas està duent a terme en aquests moments d'emergència social. Les peticions d'ajuda que Càritas ha rebut d'ençà que va decretar-se l'estat d'alarma s'han multiplicat x3, i lluny de mitigar-se, aquestes demandes van a l'alça.

SAGRADA FAMÍLIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Mor l'escolapi Mateu Trenchs, missioner i apassionat de la llengua

Diumenge 3 de maig al matí **moria** a l'hospital sant Andreu de Manresa l'escolapi **Mateu Trenchs** a causa d'una greu i breu malaltia. Va néixer a Terrassa l'any 1942, tenia doncs 78 anys. Va ser missioner al Senegal durant gairebé vint anys dedicat a l'educació. Allà es va convertir en un dels promotors de l'ús del diolà, una llengua regional a la qual va adaptar els textos litúrgics. També va marcar nombrosos alumnes en la seva etapa en diverses poblacions catalanes com Olot o Moià. La composició de sardanes és un altra vessant de la seva vida.

ESCOLAPIS/CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els tres màrtirs caputxins assassinats a Manresa el 1936 seran beatificats el novembre

La Secretaria d'Estat del Vaticà ha anunciat data i lloc per a la beatificació dels tres màrtirs caputxins assassinats a Manresa l'any 1936 per la seva condició religiosa. Els frares Benet de Santa Coloma de Gramenet, Domènec de Sant Pere de Riudebitlles i Josep Oriol de Barcelona seran beatificats el 14 de novembre d'aquest any a la basílica Santa Maria de la Seu de Manresa. La missa de beatificació serà presidida pel Cardenal Prefecte de la Congregació per les Causes dels Sants, **Angelo Becciu**.

BISBAT DE VIC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Al vespre, "l'iftar"

**PER BÀRBARA VIRGIL
A VIATGES CELESTIALS**

En el calendari d'aquest any, les llunes s'han abraçat perquè els homes ens trobem més units en els pensament d'allò "transcendent". Per un moment, si volem, podem entendre en un sentit profund el significat del fet diferenciador i estrany que sempre hem vist en els altres col·lectius amb qui compartim els nostres carrers. No només la informació al respecte en la pàgina informativa d'alguna web de les institucions locals, o de l'oficina d'afers religiosos. Avui, podem fer profundament nostre també, per un cop, l'alegria dels qui celebren el temps sagrat.

Només faig que donar-li voltes al cap, és increïble com tota la població del planeta, diguem-ho així, estem compartint cadascú des de la seva concepció de la realitat, un mateix temps. Dies i setmanes que van formant un còmput total concloent.

Vivim un temps computat i coincident. Aquest any la comunitat jueva, la comunitat cristiana i la comunitat musulmana, vivim cadascú en la seva tradició el compte dels dies, i estem pendents, a causa de la nova normativa pel desconfinament, també dels horaris per fer un "trecament" del que el dia ens imposa.

En el calendari hebreu ens acostem a Shavuot i fem recompte dels dies que falten per complir les set setmanes i commemorar l'entrega dels manaments a Moisès en el Sinaí. "I al cap d'un temps, durant la travessa pel desert, Déu entregà els Deu Manaments (els principis bàsics de la llei jueva, que parlen de la relació que cal tenir amb Déu i amb les altres persones) a Moisès al cim del mont Sinaí. Déu dugué a terme múltiples miracles a través de Moisès, i els he-

breus caminaren quaranta anys fent travessa pel desert. Finalment, la generació d'hebreus nascuts durant l'èxode va arribar a la terra promesa. Es diu que Moisès va morir quan tenia cent vint anys i que el seu poble va plorar la seva mort durant trenta dies i trenta nits”.

Del compte de les set setmanes, continuem la tradició els cristians per arribar a la Pentecosta, termini dels cinquanta dies recordant la baixada de l'Esperit Sant: “Ell ofereix valentia i llibertat, fa possible la comprensió (glossolàlia) i fortifica una comunitat universal”. I ara, també, en els mateixos vespres que la lluna compta els dies, estem en el novè mes del calendari musulmà, els dies més sagrats, el mes del Ramadà, temps que commemora la rebuda del text de l'Alcorà pel profeta Mahoma.

“Muhàmmad tenia el costum de meditar en una cova i es considera que en una de les seves meditacions, quan Muhàmmad tenia uns quaranta anys, va tenir les primeres revelacions de l'arcàngel Gabriel. Es conta que Gabriel va fer saber a Muhàmmad que ell havia estat escollit com el darrer dels profetes (després d'Abraham, Moisès i Jesús de Natzaret, entre altres) i li recità a cau

d'orella el missatge de Déu (Al·là), que hauria de memoritzar, preservar i difondre a partir d'aleshores. Segons l'islam, Muhàmmad es considera, doncs, l'últim dels missatgers enviats per Déu per actualitzar el seu missatge”. Tres paraules tan diferents l'una de l'altra -havuot, Pentecosta i Ramadà- i aquest any tant unides, si ho volem percebre així, en el sentit més diví i alhora en el sentit més humà. El còmput dels dies. Tots, alhora, comptem un període de temps.

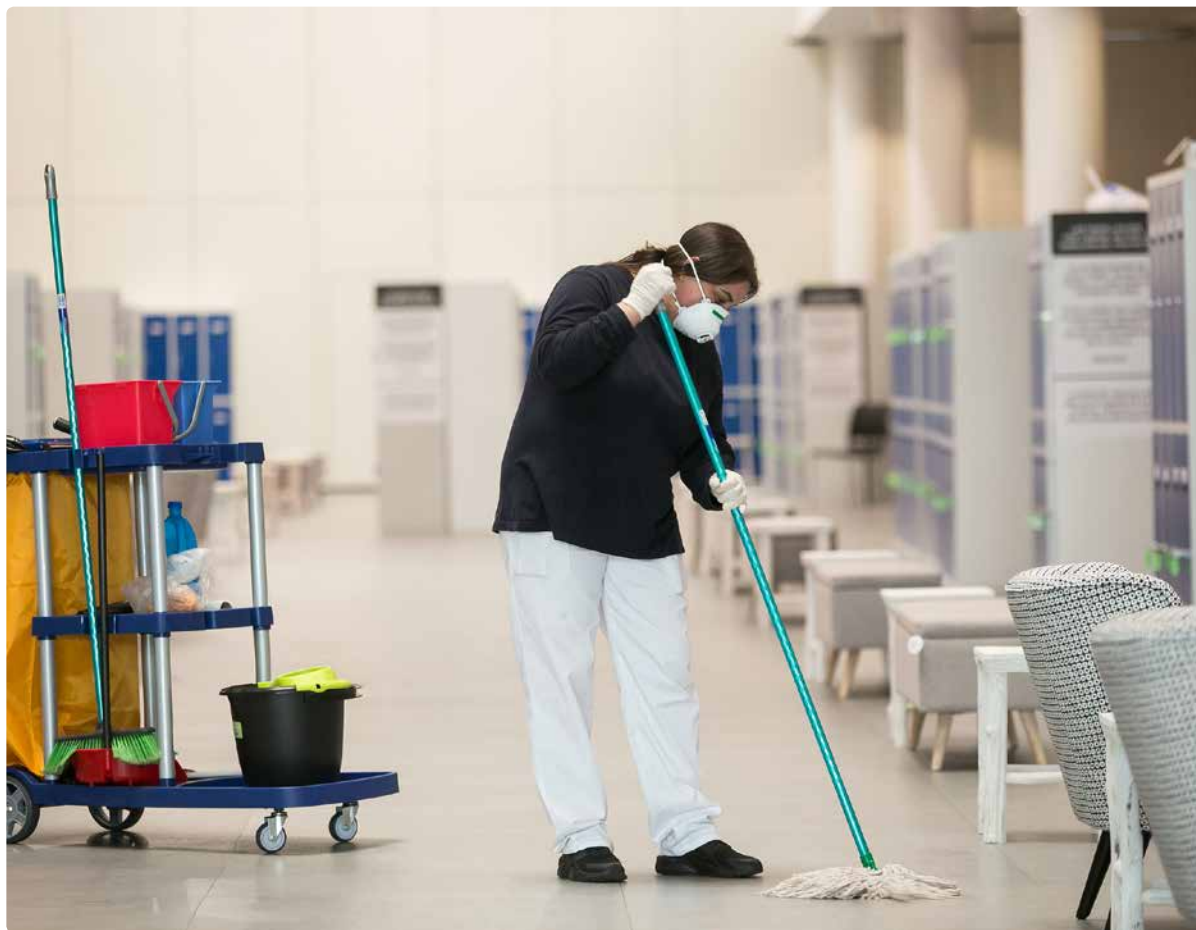
Iftar és una paraula àrab i designa aquell moment precís del dia del mes del Ramadà en què el musulmà trenca, “s'acomiada” o “se separa” del dejuni diari que compleix com a creient en aquest mes. La paraula iftar té una arrel molt semítica, d'aquesta mateixa família també hi ha una paraula en hebreu, Haftará, que designa la lectura a la sinagoga del text de Profetes després de la lectura del text de la Torà, en Shabbat, en dies festius, o en dia de dejuni.

Des de dissabte passat els vespres a casa nostra, m'han fet recordar altres vespres a països més orientals dels països de majoria musulmana, quan he passat algun període coincident amb el Ramadà. És una època bonica per viatjar. Re-

cordo els vespres de Ramadà a Jordània, o al Líban, quan els carrers tranquils de tot un dia de letàrgia amb els comerços a mig funcionament, pràcticament buits tot matí i tarda, carrers que s'omplien de moviment popular i per unes hores tothom caminava fora perquè era “l'hora de trencar el dejuni, era l'hora de l'iftar”, l'hora dels dàtils, l'aigua i la celebració del nou vespre del mes més sagrat. Com ara, per unes hores tothom és al carrer. Temps de passejos, de somriures, d'agraïment per aquella hora del dia.

Em miro des del balcó de casa la gent com passeja o fa esport aquests vespres de maig, aquests vespres del compte d'Omer, dels dies de Pasqua i de Ramadà, i el meu pensament em porta automàticament als vespres de la ciutat d'Urfa (l'antiga Edessa i actual SanliUrfa), on els músics acompanyen amb els seus profunds cants les vetllades a la vora de l'estany, on les grosses carpes, abans des ser peixos havien estat flames del foc que no va cremar a Abraham. Oh! Pobles d'Abraham fem nostre aquest temps dolç de pas d'un moment a l'altre per prendre l'instant del coneixement mutu!

La Fundació "la Caixa" facilita més de 1.600 llocs de treball per a serveis essencials davant la COVID-19 a través del programa Incorpora

- A Catalunya, el programa d'inserció sociolaboral de la Fundació "la Caixa" ha fet possibles 389 contractacions a persones en situació d'exclusió, a través de 238 empreses socialment responsables, donant així una resposta immediata el primer mes de la pandèmia del coronavirus.

- La demanda de personal prové del sector sociosanitari, del de serveis de neteja, de l'agrari, del de recollida de fruita i verdura, i del comerç de productes essencials, especialment alimentaris.

- «Des d'Incorpora, estem donant resposta a la demanda urgent de personal en serveis essencials i facilitant perfils que s'ajusten a les necessitats del moment. Així, persones que provenen de situacions d'elevada vulnerabilitat poden fer un pas endavant i convertir-se en imprescindibles», ha explicat el director general de la Fundació Bancària "la Caixa", Antoni Vila.

Incorpora, el programa d'inserció sociolaboral de la Fundació "la Caixa", ha donat una resposta immediata a la crisi derivada del coronavirus.

Des de l'arribada de la pandèmia a Catalunya i fins avui, ja s'han facilitat **389 contractacions en serveis essencials** en el context de l'estat d'alarma, a través de **238 empreses socialment responsables**.

En el conjunt de l'Estat, s'han facilitat **1.627 contractacions en sectors de primera necessitat**. Això ha estat possible gràcies a la xarxa de **406 entitats socials**, que han aconseguit aquestes insercions sociolaborals a través de **948 empreses**.

La paralització de sectors com l'hostaleria i la restauració, com també l'augment consegüent de les xifres d'atur, es contraposen a l'augment de la demanda de personal en serveis essencials dels sectors següents:

- Activitats sanitàries i serveis socials, amb prevalença de les activitats d'assistència en centres residencials
- Serveis auxiliars, entre els quals destaquen la neteja i els serveis integrals a edificis
- Sector agrari, per a les campanyes de recollida de fruita i verdura
- Comerç al detall i a l'engròs

Així, persones en situacions d'alt risc d'exclusió s'han convertit en treballadors essencials

en el desenvolupament de tasques a primera línia de la resposta a la pandèmia: en **hospitals** i residències de gent gran, personal de neteja o auxiliars d'infermeria i geriatria i tècnics auxiliars de farmàcia i d'emergències sanitàries; en botigues de productes de primera necessitat, venedors, mossos de magatzem i reposadors, i també peons agrícoles.

La crisi derivada del coronavirus també ha obligat a adaptar-se al teletreball els **1.207 tècnics d'inserció sociolaboral** d'Incorpora, figures essencials per la seva tasca en l'atenció **personalitzada als usuaris**. Aquest procés, ara a distància, inclou la prospecció d'empreses, el seguiment del procés de formació, l'acompanyament laboral, la solució dels possibles conflictes que poden sorgir en el marc de la relació laboral, i el foment de l'adhesió de noves empreses al programa.

Incorpora ofereix a les empreses un servei gratuït d'assessorament i acompanyament en accions de **responsabilitat social** per facilitar la integració laboral de persones amb discapacitat o en situació de vulnerabilitat, com ara joves en risc d'exclusió, víctimes de violència de gènere, aturats de llarga durada i exreclusos, entre d'altres.

En paraules del **director general de la Fundació Bancària "la Caixa", Antoni Vila**: «Des d'In-

corpora, estem donant resposta a la demanda urgent de personal en serveis essencials i facilitant perfils que s'ajusten a les necessitats del moment. Així, persones que provenen de situacions d'elevada vulnerabilitat poden fer un pas endavant i convertir-se en imprescindibles».

Incorpora, el programa d'integració laboral de "la Caixa", va facilitar **36.803 llocs de treball** a persones vulnerables al llarg del 2019, davant dels **32.609 del 2018 (un 13 % més)**. Això ha estat possible gràcies a la implicació de **13.613 empreses** en aquest projecte de responsabilitat social, que ja fa catorze anys que es va posar en marxa.

L'objectiu d'Incorpora és que les persones siguin agents del seu propi canvi per sortir de situacions difícils, centrant-se en l'ocupació com a forma d'inserció social. Per això, **basteix ponts** entre les empreses i les entitats socials que es dediquen a la integració laboral, amb la finalitat de crear un clima d'entesa i col·laboració entre les dues parts que redundi en **oportunitats per les persones que més ho necessiten**.

A més, a través de la seva línia d'autoocupació, Incorpora dona suport a persones en situació de vulnerabilitat per crear la seva pròpia microempresa, i en la situació actual, intensifica la resposta a les consultes dels emprenedors. El 2019 es van crear 1.356 noves microempreses.

Planellas renova el govern diocesà de Tarragona

Coincidint amb el **primer** aniversari del nomenament com a arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas** ha escollit **nous responsables** dels màxims òrgans de govern diocesà. També ha modificat l'estructura de vicaris episcopals, que ara ve determinada pels àmbits pastorals i no pels territoris.

En els nomenaments gairebé hi ha el 50% de continuïtat i de renovació. Continua el vicari general, **Joaquim Fortuny**, que va ser nomenat el 2009 per l'antecessor de Planellas, l'arquebisbe **Jaume Pujol**. I canvien dos dels tres vicaris episcopals. Continua **Jordi Figueras**, com a vicari de les persones, i s'incorpora **Joan Àguila** com a vicari de la pastoral i **Lluís Simón**, com a vicari de la caritat.

Finalment, s'incorpora al govern diocesà **Simó Gras**, com a canceller i moderador de cúria. Però **Rosalia Gras**, fins ara secretària general i cancellera, continua com secretària general i cancellera adjunta. Simó Gras també serà portaveu de l'arquebisbat de Tarragona, una responsabilitat de nova creació.

El canvi en l'estructura afecta a la responsabilitat dels tres vicaris episcopals. Fins ara estaven vinculats a una part del territori diocesà: Tarragona; Baix Camp i Conca de Barberà; i Alt Camp, Baix Penedès i Tarragonès. Planellas ha reformulat aquest format i ha vinculat els vicaris episcopals a tres àmbits: persones, caritat i pastoral. Aquest model que dona més relleu a l'acció sectorial que al territori és el mateix que

tradicionalment ha tingut el bisbat de Girona, la diòcesi d'origen de l'arquebisbe Planellas.

El vicari general, els vicaris episcopals i el canceller, formen el consell de govern més proper a l'arquebisbe.

Amb Àguila, Simón, i Gras, s'incorporen tres capellans que representen el clergat més jove de la diòcesi i que han destacat pel seu dinamisme en els àmbits pastorals. Joan Àguila és rector a

Valls i **director** del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i especialment dedicat a la pastoral juvenil. Lluís Simón, advocat, es dedica a la pastoral sanitària i és consiliari de la Fraternitat Cristiana de persones amb discapacitat, la Frater. I Simó Gras és el Plebà (rector) de **Montblanc** i va estudiar Dret Canònic a la Pontifícia Universitat Lateranense.

Planellas també ha nomenat **Josep Mateu** rector del Seminari de Tarragona, que acompa-

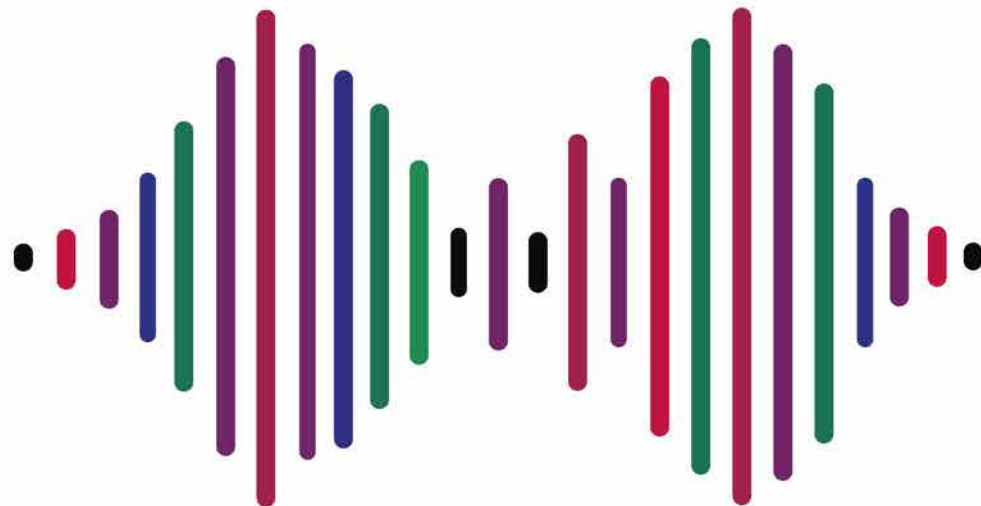
nyarà els seminaristes de la diòcesi que amb els altres seminaris de la província eclesiàstica Tarraconense s'agrupen al Seminari Interdiocesà de Catalunya amb seu a Barcelona. Mateu també serà delegat per a l'administració dels béns de l'Església. **Manuel M. Fuentes** i **Joan Miquel Bravo** deixen la responsabilitat de vicaris episcopals.

JORDI LLISTERRI - CR | [LLEGIR AL WEB](#)

neix

animaset
ràdio

12 de maig 18h - **Tradicció i innovació; tècnica, cultura i escola.**
Diàleg entre Armando Pego i Gregorio Luri.

14 de maig 18h - **Filosofia, política i societat tecnològica. On són els límits?**
Diàleg entre Carles Llinàs, Paris Grau i Oriol Quintana.

19 de maig 18h - **Filosofia, mitjans de comunicació i postveritat.**
Diàleg entre Joan G. del Muro i Jordi Roigé.

21 de maig 18h - **L'acompanyament del malalt i del dol en confinament.**
Diàleg entre J.M. Porcell i Montse Esquerda.

26 de maig 18h - **Lideratge i noves formes polítiques.**
Amb Ferran Caballero i Pau Solanilla.

28 de maig 18h - **Ètica del tenir cura en temps de pandèmia global.**
Xerrada de Francesc Torralba.

#filosofiaconfinada

**Sessions online en obert,
prèvia inscripció a
comunicacio@filosofia.url.edu**

Totes les sessions comencen a les **18h**

DIÀLEGS FILOSÒFICS

Facultat de
Filosofia

UNIVERSITAT RAMON LLULL

FEDAC recull 10.000 euros per les famílies afectades per la Covid-19

Les 24 escoles FEDAC de Catalunya han creat la campanya solidària #AJUDAfamíliesxCOVID amb l'objectiu de recollir fons per ajudar les famílies de la FEDAC que més estan patint la crisi del coronavirus. La iniciativa #AJUDAfamíliesxCOVID es va llançar el 9 d'abril i, des d'aleshores, ja s'han recollit més de 10.000 euros a través de donatius a la pàgina web www.dacacio.org. Moltes famílies de la FEDAC són petits autònoms que han hagut de tancar els seus negocis causa de la pandèmia del coronavirus o bé han perdut la feina.

FEDAC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Llibreria de l'Abadia de Montserrat obrirà les seves portes

La Llibreria de l'Abadia de Montserrat ha anunciat obrirà les seves portes de nou. L'establiment ha confirmat que, a partir del moment en què s'apliqui la Fase 1 del desconfinament a la ciutat de Barcelona, obrirà al públic les seves portes seguint les mesures higièniques. La llibreria, que forma part de les Publicacions Abadia de Montserrat, ha mantingut la seva activitat en tot moment a través de la [pàgina web](#) i el [correu electrònic](#). Ho ha fet amb una promoció especial, encara vigent, sense cobrar les despeses d'enviament per a qualsevol comanda superior a 20 €.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Les esglésies catalanes reprendran el culte progressivament

Aquest dimarts els Bisbes que formen la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) han tractat sobre el que va disposar la Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) en la seva Nota de 29 d'abril de 2020, amb les Mesures de prevenció, higièniques i organitzatives que l'acompanyaven. En aquest sentit les parròquies i els llocs de culte reprendran les celebracions de l'Eucaristia amb participació de fidels tenint present les fases de desescalada que les autoritats vagin indicant i d'acord amb les disposicions que cada diòcesi determini.

TARRACONENSE | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Confinar-se quan no es té una llar

Als carrers de Barcelona hi viuen pràcticament 2.000 persones segons el darrer cens d'Arrels Fundació. Un col·lectiu que ha augmentat en els darrers anys i que també ha vist com el coronavirus ha trencat el seu dia a dia. El tancament de comerços i establiments públics, així com l'absència de vianants pel carrer, ha modificat la vida d'una ciutat que amaga les persones sense llar. Per unes setmanes als carrers només se'ls ha vist a ells.

El coronavirus ha obligat a tots els menjadors socials a tancar les portes, però això no ha impedit que seguissin servint. Aquestes setmanes ho estan fent mitjançant l'entrega de pícnic. La Comunitat de Sant'Egidio ha duplicat el nombre d'entregues de menjar fet i l'Hospital de Campanya, a l'Església de Santa Anna, està atenent més de dues-centes persones cada dia.

Emergència sanitària i solitud

L'emergència sanitària ha obligat a les entitats socials a prendre mesures. A les portes de l'Església de Santa Anna els voluntaris prenen la temperatura a les persones que s'apropen a recollir aliments. "La detecció de situacions

de malaltia, especialment de la Covid-19, és una de les nostres prioritats juntament amb la protecció” assenyala **Peio Sánchez**, rector de la parròquia. Juntament amb l'alimentació per a tot el dia i roba, el grup de voluntaris de l'Hospital de Campanya reparteix també mascaretes i elements d'higiene personal.

Des de la finestra de Santa Anna constaten que “s'està veient fam als carrers de Barcelona”. Una situació que, denuncien, no s'havia vist en els darrers anys. Per a **Meritxell Téllez**, membre de la Comunitat de Sant'Egidio, “s'ha fet més difícil sobreviure a la ciutat”. La xarxa de relacions de les persones que viuen al carrer és molt extensa “no estan aïllats, són part de la nostra ciutat” i el trencament amb aquesta dificulta l'accés a la informació, a corrent elèctrica per

carregar telèfons mòbils i, sobretot, porta a un alt sentiment de solitud.

Un futur de crisi social greu

La previsió és que l'emergència social serà molt greu. Sánchez veu de primera mà la població més vulnerable: “Les persones que aniran properament al carrer, si no es posa solució, són les que viuen del treball submergit o informal, en habitacions rellogades. Molts d'ells sense papers”. Després de les primeres setmanes de confinament a Santa Anna també estan atenent a població que no viu al carrer. En concret, unes 70 famílies en situació de vulnerabilitat que s'han trobat a la cua per recollir aliments. Aquesta alerta els ha dut a obrir un nou projecte en que famílies voluntàries acompanyen

a famílies vulnerables fins a obrir les portes de casa seva.

Per fer front a la crisi sanitària, l'Ajuntament de Barcelona ha habilitat instal·lacions per a les persones sense llar. Són moltes les persones que no han volgut assistir-hi. Peio Sánchez ho atribueix a diversos motius com la por a estar en un mateix espai amb molta gent, les dificultats que comporta una dependència o haver-se de separar de la parella. “Algunes persones amb malalties mentals no volen o no estan preparades per aquest nivell de vida en comunitat”, hi afegeix. Aquests factors han provocat que hi hagi un gran nombre de persones que, tot i disposar dels recursos públics, segueixin pernactant al carrer.

ANUNCIAR I ACOMPANYAR LA FE EN TEMPS DE CONFINAMENT

Anunciar i acompanyar la fe en temps de confinament

Les primeres setmanes de confinament han significat esglésies tancades, sense possibilitat de participar dels sacraments, suspensió de reunions, etc. Si la paraula grega *ekklesia* significa assemblea, quina assemblea del poble de Déu és aquesta que no pot ni reunir-se? Però a poc a poc els capellans i els responsables pastorals de les comunitats van començar a reaccionar i en el darrer mes s'ha despertat una creativitat pastoral inèdita. La Delegació d'Anunci i Iniciació cristiana ha recollit 5 de les iniciatives més habituals en diverses parròquies.

ARQUEBISBAT DE BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sant Pere de les Puel·les celebra 1.075 anys de la consagració del primer temple

Aquest dimecres la comunitat de monges benedictines del monestir de Sant Pere de les Puel·les de Barcelona han celebrat la consagració de l'església del monestir. Enguany fa 1.075 anys de la consagració del primer monestir, al barri de sant Pere. Vuit segles més tard van traslladar-se a Sarrià on van patir la destrucció de la guerra. "Ens sap greu no poder compartir amb els altres la nostra fe, la nostra esperança, i més en aquest temps pasqual" diu l'abadessa Esperança Atarés. La comunitat, tot i el confinament, no ha perdut el contacte amb la seva gent.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Memòria del clergat difunt per la pandèmia

Quan comença el desconfinament, no oblidem els milers difunts que encara no hem pogut acomiadar plenament i els qui han mort per la Covid-19. Entre ells, recordem el clergat diocesà dels deu bisbats catalans que no va poder superar els efectes del coronavirus durant aquest dies. Des de la Unió de Religiosos de Catalunya també s'està **recollint** les pèrdues que han tingut les més de cent congregacions religioses que hi ha Catalunya. Almenys 25 religiosos i religioses han mort aquest dies per coronavirus.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

EL NOSTRE REPTE, EL SEU FUTUR

TRIA ESCOLA CRISTIANA

www.triaescolacristiana.cat

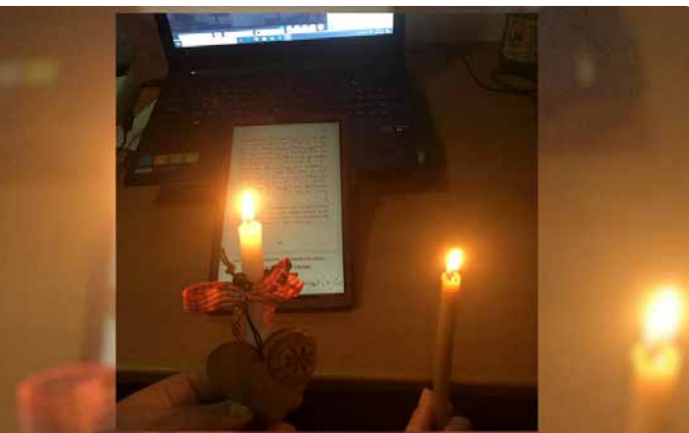
93 302 70 13

**Escola Cristiana
de Catalunya**

**escola
concertada**
al teu costat

Esglésies ortodoxes: “Hem estat més units que mai”

La comunitat ortodoxa es prepara per obrir les portes de les esglésies de nou, s'afanyen a complir la normativa que s'engegarà l'11 de maig. Han passat tant la Quaresma com la Pasqua a casa. Durant aquest temps, les llars s'han convertit en petits temples, amb racons per pregar, i tot i que s'ha viscut de manera intensa, que recorda a la dels monjos ortodoxos, tenen ganes de retrobar-se en comunitat.

Preparant-se per la tornada

A partir de l'11 de maig es preveu que sigui possible obrir les portes dels centres de culte. **Maria Rosa Ocaña**, membre de l'**Església Ortodoxa del Patriarcat de Sèrbia a Barcelona**, explica que

ja s'estan coordinant, “hem calculat els metres quadrats que té l'església i entenem les mesures de precaució que hem de tenir... ens donaria per 30 persones a l'hora celebrant... això vol dir que haurem de fer torns, ara estem posant la logística sobre la taula, els sacerdots estan en contacte amb Afers Religiosos i la Generalitat, i ens informaran sobre el que es pot fer, tot està per veure, a més a més, d'aquí a l'11 de maig, la situació pot canviar, ens hem d'acostumar a aquesta incertesa.”

El **pare Daniel Simon**, rector de la parròquia del patriarcat de Romania a Lleida, indica que la seva comunitat va celebrar el darrer culte el 15 de març, just quan es va proclamar el confi-

nament, “llavors ja vàrem tenir en compte totes les mesures de seguretat que ens van fer arribar, el distanciament, rentar-nos les mans, ho hem practicat i per tant estem més segurs sobre el que hem de fer, crec que ara, igual que el 15 de març, ens demanen tenir un aforament limitat al 30% de la capacitat que té l'església.”

El pare **Hrisodoulous**, rector de la **parròquia del Patriarcat Ecumènic de Constantinoble a Barcelona**, també està preparat: “Demanaré màxima higiene com diu la llei, he enganxat gomets als bancs per indicar on un es pot asseure i on no es pot asseure, segons els meus càlculs podrem celebrar tots junts, la nostra capella és petita, però després de Pasqua no hi ha tanta gent, durant la Pasqua sí que omplim perquè venen més fidels, també turistes, però després de la Pasqua el nombre es redueix... De totes maneres, des de la **Basílica de la Puríssima Concepció**, que són els que ens deixen la capella, ens han dit que arribats el cas ens poden deixar la basílica per cabre-hi tots, perquè ara ve l'estiu i no sé què passarà, si la gent podrà marxar de vacances, o si per contra, al quedar-se aquí, vindran més al culte... l'important ara és la salut, després ja es veurà”.

Una Quaresma com la dels ermitans

Ocaña explica que la connotació que hi ha hagut entre el confinament i l'inici de la Quaresma per a la comunitat ortodoxa ha estat molt significativa. “Els 40 dies comporten unes reflexions que s'han vist amplificades, els pensaments s'encaminen amb profunditat sobre la mort, sobre la vida... el període de la crucifixió, de la Pasqua. Que ens hàgim trobat amb aquesta situació, ens ha fet semblar als ermitans... que es retiraven en aquest temps litúrgic, alguns fins i tot se n'anaven al desert per trobar-se amb el sentit existencial de la vida.”

Coincideix amb aquesta idea el pare Simon: “El temps s'ha aprofitat per recollir-se, per pregar, per meditar, per llegir, igual que els monjos, però cadascú a casa seva”. I hi afegeix: “També s'ha pogut fer millor el dejú, no només en el moment de renunciar a aliments que vinguin dels animals, sinó que també en l'exercici de prescindir de tot allò que no sigui essencial.”

Ocaña apunta: “Hem perdut moltes comoditats, i fets que ens donaven estabilitat mentre ha durat aquest confinament, i això ha afectat

la festa de la Pasqua, que és la festa de les festes, quan arriba aquest moment d'una comunitat on habitualment som 60, de sobte et trobes amb 400 a l'església, els fidels durant aquest temps sovintegen més l'església, i molts demanen confessar-se... d'aquest sagrament també ens hem vist privats.”

Tanmateix, celebrar de forma virtual ha tingut almenys una contrapartida positiva. El pare **Hristodoulos** diu que la tant la Quaresma, com la Pasqua s'ha celebrat de manera sentida. “De vegades penso que assistim a la litúrgia com a acte social, per trobar-nos amb els amics, amb els familiars... a través de les xarxes els fidels han participat més, hi ha hagut una connexió més forta, el dia de Pasqua he rebut més missatges que mai, ens hem preocupat més pels altres, hem estat més altruistes, hem estat més units.”

La casa com a temple

Tant Ocaña com Hristodoulos comenten que els membres de la comunitat ortodoxa, a casa seva, tenen un racó de pregària: “És on posem les icones, i on reservem un moment de tots els nostres dies per recollir-nos, per pregar, per

revisar com anat i què farem l'endemà, amb el confinament, aquest racó ha estat encara més visitat, s'han fet altars elaborats, podríem dir que les cases s'han transformat en esglésies domèstiques”.

Així i tot, Ocaña afirma: “Hem trobat a faltar estar de cos present en el moment on encenem les espelmes per simbolitzar la resurrecció, quan l'església està a les fosques, i de sobte, el sacerdot encén un ciri i ens diu ‘veniu a buscar la llum’ i d'aquell ciri surt la flama per encendre la resta de flames, l'església al final queda il·luminada per tota la comunitat, diria que la dificultat més gran que hem tingut ha estat la de la distància, som molt propers, ho demostrarem ja amb la nostra salutació, els ortodoxos ens fem no un ni dos petons, sinó que tres per saludar-nos.”

Un segon moment enyorat ha estat la benedicció del aliments. “A la nit de Pasqua portem els aliments a beneir, inclosos els ous que abans han decorat els nens, quan entres a l'església, hi ha moltes taules que s'estenen, i cistells amb aliments que es beneeixen abans de ser menjats la mateixa nit, o l'endemà”.

El pare Simon va trobar una solució virtual per aquest moment: “Nosaltres tenim el costum de beneir el pa, *Pasca*, durant la nit de Pasqua, el sacerdot el beneeix i després el comparteix amb la comunitat. En aquesta situació, els bisbes van trobar una sortida miraculosa: vam retransmetre la cerimònia en directe, a tots els que em van seguir en directe els vaig demanar que si us plau tinguessin llesta l'aigua beneïda, la beneïm cada 6 de gener quan celebrem el Baptisme de nostre Senyor, i cada família s'emporta una mica d'aquesta aigua a casa, també havien de tenir pa i el vi; un cop preparat tot això, havien de repetir el que jo deia a casa, d'aquesta manera la seva *Pasca* també va quedar beneïda... La tecnologia ens ha ajudat molt, tant que jo mateix m'he instal·lat l'aplicació de WhatsApp per mantenir-me en contacte amb els meus fidels, cosa que rebutjava totalment abans, sort que els meus cinc fills m'han ajudat a manejar-me.”

El pare Hristodoulos ha optat per no retransmetre la celebració. Tanmateix ha continuat celebrant sol a l'església: “Ha estat dur i trist veure buida la capella, he pregat per tots, als joves els he demanat que seguissin l'oració emesa per la televisió grega, la del patriarcat

ecumènic, ens hem donat un acompanyament virtual, i ha estat important perquè molts dels joves viuen sols a casa, amb la família lluny, ens hem sentit molt acompanyats també per la Generalitat, l'Ajuntament, l'Església catòlica i, fins i tot, la policia que ha contactat amb nosaltres per saber com estàvem.”

Vides interrompudes

Ocaña explica que la seva comunitat té un gran nombre de persones procedents d'altres països, sobretot de països de l'est, i aquests han vist molt afectada l'economia familiar. “Moltes de les nostres dones es dediquen a la neteja de les cases, treballen sense contracte i, en aquesta situació, encara han esdevingut més vulnerables, l'economia submergida no les protegeix, el que fem és derivar a les famílies a serveis socials o a Càritas; de forma puntal, si hi ha una situació d'emergència, actuem nosaltres mateixos: podem fer la compra a algú, costejar una medicina especial, a fer traduccions durant visites mèdiques.”

Simon descriu que entre els seus fidels també hi ha moltes dones treballadores de la llar que

s'han quedat sense feina “aquestes dones ara estan descobertes, intentarem donar suport a totes les famílies, però se'ns fa difícil donat que la comunitat ja és prou fràgil en el sentit econòmic, a més estem pagant la hipoteca del temple, cada sis mesos hem de pagar una suma important de diners a l'INCASOL, estem demanant moratòries, són moments difícils, però hem d'estar units i mantenir la fe, aviat ens tornarem a posar en marxa”.

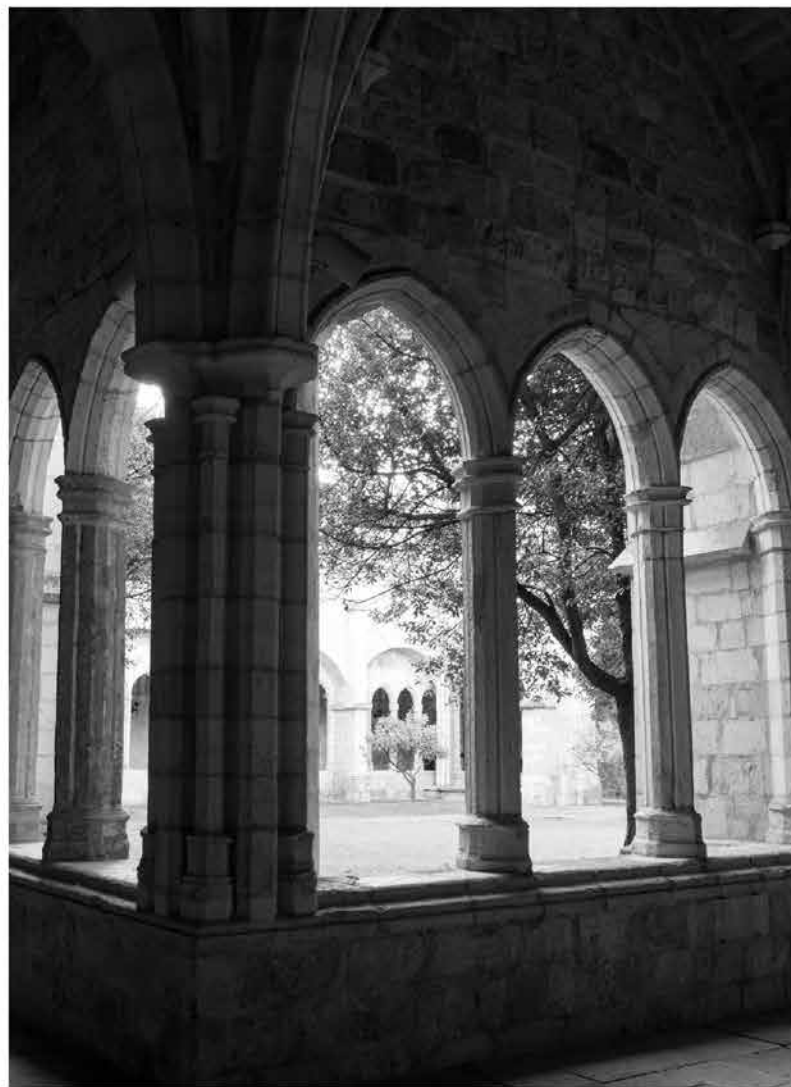
A la parròquia del pare Hristodoulos s'han trobat amb un altre escenari. “Nosaltres som una parròquia petita, i la comunitat està conformada per joves grecs que teletreballen, o que són metges, ells han estat molt ocupats. Ara, sí que

hem hagut d'ajudar a tots els estudiants grecs que es trobaven aquí fent el seu Erasmus o el seu Leonardo Da Vinci, i que són assidus a les nostres celebracions, hem donat un cop de mà amb tota la documentació que havíem de presentar al consolat grec per a reservar una plaça a l'avió que sortia des de Madrid. Tots han pogut arribar bé i passar part del confinament a casa seva.”

Llumins per encendre espelmes

Ocaña creu que de tot això podem veure que quan ens aturem, la natura recobra més espai “l'altre dia vaig veure als informatius que hi ha dofins al port, i cérvols saltant la platja, coses

insòlites, quan estàs privat de moltes coses, pots veure allò que és més essencial; el món sencer ha arribat a un punt d'inflexió, hem d'estar preparats mentalment, la humanitat es pot trobar amb situacions inesperades; que no falti l'esperança en la foscor, que no faltin els llumins per encendre espelmes.” El pare Simon vol recordar que Déu no ha enviat aquest virus com a càstig: “A cada segle hem sofert una pandèmia, i ara ens ha tocat a nosaltres, Déu és bondadós, no estem a l'Antic Testament per pensar el contrari, Déu ens estima i pateix amb nosaltres, la fe ens ajudarà.”

Sabadell Institucions Religioses

Una atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions.

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent, productes i serveis adaptats a les seves activitats econòmiques, col·legis, residències, hospitals, fundacions, i també per als seus empleats i familiars.

Perquè disposem de més de 40 anys d'experiència treballant amb les institucions religioses i adaptant-nos a les seves necessitats.

Un gestor especialitzat serà al seu costat per ajudar-los en totes les seves necessitats financeres i en la gestió del seu dia a dia.

Més informació a
www.bancsabadell.com/institucionsreligioses

B Sabadell
Ser on siguis

L'Àngel Blanc

**PER MARIA ROSA OCAÑA
A NADIEZDHA**

Ressona encara en el nostre interior aquests dies passats en què la reflexió dels 40 dies de la Quaresma, havien donat pas al clam de la Pasqua, on tot es torna Llum i Esperança, on el missatge es proclama arreu del món cristià, malgrat aquest cop era del tot diferent! Sense l'escalf de les persones al costat, tots dins del nostre refugi domèstic, però el missatge, malgrat l'aïllament, es va fer sentir: Crist ha ressuscitat! Cristo ha resucitado! Hristos voskrese! Hristos a enviat! Jristos anesti! Cristo berbiztua! En veritat, ha ressuscitat!

Un clam que no és retòric, és un clam que ens endinsa en una altra dimensió, com es el món de la fe.

Ara, m'agradarà parlar d'un àngel, que l'anomenen l'Àngel Blanc (Beli Andjeo, en serbi) conegut amb aquest sobrenom, ja que es tracta al mateix temps de l'àngel de la Resurrecció. Per això és necessari fer un viatge, i ho serà a través de l'art i d'una imatge considerada sagrada. El destí és el monestir ortodox de Mileseva, que va ser fundat l'any 1230, i es troba en una vall, al costat del riu que porta el mateix nom, al sud-oest de Sèrbia. És un dels monestirs més estimats del poble serbi.

En l'interior, en una de les parets es troba una pintura al fresc en la qual està representat l'Àngel Blanc, que anuncia a les dones mirròfores (portadores de mirra), que anaven a ungir el

cos de Crist, que la tomba és buida. La pintura està significant el capítol 28, 1-7 de l'Evangelí segons Sant Mateu. Aquesta iconografia és una de les millors representacions de l'art medieval serbi i europeu. Influenciada per l'art religiós bizantí, i que va ser realitzada al mateix temps que la fundació del monestir.

El 1459 els otomans van incendiar-lo i més tard, en varies ocasions, patiria destruccions en mans del turcs. Amb el temps va ser reconstruït de nou.

En el segle XVI, la imatge de l'àngel va ser ocultada, en tapar-la amb una altra pintura. No serà fins el segle XX, mentre es restaurava el monestir i es retirava la capa que havia al damunt, que va sorgir novament l'àngel amb tot el seu esplendor, juntament amb les dues dones. S'ha conservat extraordinàriament.

Aquesta pintura al fresc va tenir un reconeixement mundial per la seva bellesa i la seva llum. Tant és així que l'any 1962 la imatge va ser enviada per via satèl·lit d'Europa a Amèrica, com a missatge de pau i d'esperança. I no seria l'única vegada que s'enviaria a l'espai.

Tornant a casa, en recolliment, voldria ara que aquest missatge ple de vida arribés als cors sofredres que, dins seu, esperen trobar paraules de consol i de llum. Un agraïment profund i sincer per a tots aquests "àngels" d'aquí a la terra que ofereixen la seva vida per estar al costat dels malalts i Memòria Eterna per a les persones que han traspassat.

El rostre de l'Àngel és símbol de la bellesa interior i transmet un anunci extraordinari: La Vida sobreviu a la Mort, a través d'Aquell, que segons les seves paraules és: "El Camí, la Veritat i la Vida". És per això que l'Àngel quan es dirigeix a les dones, els hi diu: "No tingueu por, vosaltres, ja sé que busqueu Jesús, el crucificat. No és pas aquí; ha ressuscitat, tal com ho havia dit".

Les nostres pors i els nostres plors, davant del missatge, es transformen en una Llum nova. Heus aquí el paradigma.

Fotografia: Manel | Mireia Grau.

20 referències religioses a les cançons de Manel

En temps de confinament molts recorden que la música és terapèutica. Orienta l'estat d'ànim, el pot modificar o donar-li una nova fondària. També hi ha cançons amb potència literària, capaces de recrear mons que ajuden a superar les quatre parets de casa. Avui ens fixem en les referències religioses de la **discografia de Manel**. Des del pop català, entre desenes de postals reals i imaginàries, les creences també els serveixen per explicar el món.

El quartet barceloní ubica històries en catedrals, regnes cristians i, de la mà d'uns **versos de Verdguer**, s'enfila fins "a les serres de l'alt Montserrat". Les seves composicions evoquen àngels, diables, déus i verges. També parlen de miracles, revelacions, ciris i mossens. I presenten persones anònimes que resen, es pesignen o que donen gràcies al cel. És només un retrat costumista? Llenguatge d'un context cultural?

A diferència d'altres, no en reneguen. Incorporen l'element religiós sense complexos, amb

més o menys intensitat, en tots els seus discs. I, com la vida mateixa, al costat del qui treballa en una "boy band", trobem el qui es passeja "entre obres del Barroc" o el qui s'imagina que si fos rei prohibiria "anar pel món buscant res que no pugui anomenar".

A l'últim àlbum de 2019, el cantant **Guillem Gisbert** fa l'experiment de rapejar una frase llarguíssima d'una sola atacada. "Encara no he dit si soc bo, encara no saps si soc bo, encara no saps si dedico la força, si oriento les meves accions cap a una banal subsistència o si estic perseguint algun bé superior". I parlant sobre 'La bona gent' planteja el dubte sobre les conviccions del protagonista.

Junt amb **Martí Maymó**, **Roger Padilla** i **Arnau Vallvé**, tres anys abans, a la cançó 'Avança viant' (Jo competeixo, 2016) ja demanava "que hi hagi pau damunt la Terra" i, tot seguit cantava "creu en el món, creu en la gent que no coneixes".

Vet aquí un breu recull d'expressions religioses que trobem en les lletres de Manel, agrupades en els cinc àlbums que han publicat fins ara:

ELS MILLORS PROFESSORS EUROPEUS, 2008

1. "I a vegades se'ns baixa la verge i de sobte ens revela que ens en sortim" (Captatio benevolentiae)
2. "A la sorra llegint intrigues vaticanes de final inesperat" (Al mar)
3. "Aprofitaré, ara que et gires, per donar gràcies al cel" (Ceràmiques Guzmán)
4. "I ens ha costat Déu i ajuda arribar fins aquí" (Corrandes de la parella estable)
5. "Ai, Verge Santa del Roser, volem el just per viure bé!" (El Miquel i l'Olga tornen)

10 MILLES PER VEURE UNA BONA ARMADURA, 2011

6. "Ja a coberta els homes resen... I fa un amén poc convençut" (La cançó del soldadet)

7. "Tu assenyaes l'absis romànic d'una catedral i sou joves i forts, i sentiui l'eternitat al vostre davant" (Benvolgut)

ATLETES, BAIXIN DE L'ESCENARI, 2013

8. "Un mossèn va pregar un parenostre amb un fil de veu mort de son" (La mort d'un heroi romàntic)
9. "Per l'amor de Déu, vigilin amb els cops" (La mort d'un heroi romàntic)
10. "Plena de bèsties bavoses a punt d'enfrontar-se en combat desigual amb els presos cristians" (La mort d'un heroi romàntic)
11. "No em va caler ni un plor, ni encendre ciris a cap àngel" (Ja era fort)

JO COMPETEIXO, 2016

12. "I nenes que resen perquè els creixin els pits" (Arriba l'Alba a Sant Petersburg)
13. "La bona nova ja s'escampava més enllà dels regnes cristians" (La serotonina)

14. "Ha aparegut el diable en un revolt de Collserola" (Temptacions de Collserola)

15. "Estimeu, perdeu el seny, jugueu fort, feu un gran ridícul, blasfemeu, desafieu la sort!" (M'hi vaig llençar)

16. "T'hauria encantat el miracle dels músculs en moviment" (M'hi vaig llençar)

17. "I amb altres espectres es riu dels mortals asseguda en punxes de la catedral" (L'espectre de Maria Antonieta)

18. "Quan caigui sobre teu la còlera dels déus i no quedi res a dir" (Avança, vianant)

PER LA BONA GENT, 2019

19. "Vegí hermoses terres, més d'una ciutat, m'enfilí a les serres de l'alt Montserrat" (Formigues)

20. "Que l'alcalde va esverar-se, donya Elvira persignar-se" (Amb un ram de clamídies)

La comunitat musulmana de Vic entrega 5.000 euros a les institucions sanitàries
DS, 02/05/2020 | EL NOU 9

Els vetlles s'ampliaran a 10 o 15 persones en la fase 1 de la desescalada
DLL, 04/05/2020 | EL PERIÓDICO

Francesc, mediador entre el Govern i l'Església a Itàlia
DLL, 04/05/2020 | PÚBLICO

La Fundació La Vinya de l'Hospitalet atén un 60% més de famílies que demanen aliments
DM, 05/05/2020 | LA VANGUARDIA

S'inicien les obres de restauració de l'església de Sant Agustí d'Alfara de Carles
DM, 06/05/2020 | DIARI DE TARRAGONA

Junqueras podrà sortir de la presó per treballar al monestir de Poblet
DV, 08/05/2020 | NACIÓ DIGITAL

Els preveres de la diòcesi de Terrassa fan un gest solidari davant la crisi
DV, 08/05/2020 | BISBAT DE TERRASSA

Omella demana un pacte entre tots els partits polítics
DV, 08/05/2020 | LA VANGUARDIA

La Salle
@LaSalleCat

Tot a punt! Comença el cap de setmana de la **#PapamACasa** / Recordeu que teniu tota la informació a la web de Joves La Salle: joves.lasalle.cat i que demà podeu seguir la celebració en directe a través del canal de Youtube de Pastoral ow.ly/daLg30qEf02

14:01 · 08 maig 20 · Hootsuite Inc.

Papa Francesc
@PapaFrancesc

@Pontifex: "Com consola el Senyor? Amb la proximitat: parla poc, però és a prop. Amb la veritat: no diu formalitats, no enganya. Amb l'esperança: «Que no es torbi el vostre cor». El consol del Senyor és proper, veritable i ens obre les portes de l'esperança" **#HomiliaSantaMarta**

20:23 · 08 maig 20 · Twitter for iPhone

Claretians Catalunya
@ClaretiansCat

Avui fa 70 anys que l'Església va canonitzar el fundador dels claretians, Antoni Maria Claret i Clarà. El **#pareClaret** va ser reconegut **#sant** el 7 de maig de 1950, en una basilica de Sant Pere plena de pelegrins **#preguemacasa #sants**

Llibreria Claret i 9 més
7:56 · 07 maig 20 · Twitter Web App

Montserrat
@montserratinfo

Que no sigui en va el nostre treball d'avui, sinó útil per a totes les persones i, en particular, a favor d'aquells que més pateixen en aquest temps. **#Montserrat #VisitaEspiritual #pregàries**

9:28 · 08 maig 20 · Hootsuite Inc.

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Gaudi era un avançat al seu temps i ens sorprèn amb cada detall. Als pinacles, elements que marquen la identitat de la Basilica des del cel de Barcelona, hi va aplicar una combinació de formes geomètriques com ara esferes, octaedres o cubs, entre d'altres. Aquest és el resultat.

9:21 · 07 maig 20 · Twitter Web App

CPL Editorial
@CPLeditorial

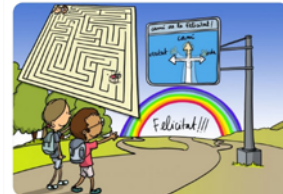
El lloc web del CPL està actualitzat amb les modificacions del Full per a la celebració del diumenge 4 de Pasqua / A **#MissaDominicalCPL** cpl.es en les versions en català i en castellà. Ens reunim en torn de Jesucrist per celebrar el diumenge.

12:01 · 28 abr. 20 · Twitter Web App

Jesuïtes Catalunya
@jesuïtescat

Després dels primers passejos us convidem a contemplar l'Evangelí d'aquest diumenge i preguntar-nos, cap a on ens porta Jesús? Aquí teniu la proposta per acompanyar els infants aquesta setmana. pregaria.cat/un-dibuix-que... **#aCasaambDéu @JesuïtesEdu @FECC_Pastoral @ReligiososCat**

11:45 · 09 maig 20 · Hootsuite Inc.

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Gerents de les Escola Pia també han participat ja a la **#piaandgoacasa** i s'han fet una foto amb el dorsal! I tu? piaandgo.escolapia.cat

12:58 · 06 maig 20 · Twitter Web App

Justícia i Pau
@JusticialPau

Us animem a seguir enviant activitats per a les persones preses, tal com va fer la Marta. Trobareu informació de com fer-ho en el fil. Gràcies Marta i gràcies a totes les persones que esteu responnent a aquesta crida!

Marta Garcia @mgarcia13 · 07 abr.
Dibuixant pels interns de les presons catalanes per intentar ajudar-los a fer "més suportable" aquest #confinament gràcies a una iniciativa de @JusticialPau, encara sóc més conscient de la importància de la llibert...

9:54 · 06 maig 20 · Twitter Web App

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

Les Religioses de Sant Josep de Girona, dedicades a la cura de persones grans i malalts des del 1870, agraeixen a tot el personal sanitari la seva implicació i compromís davant la pandèmia. Des de la URC ens unim i diem: **Gràcies!** Preguem per vosaltres!

[@atenciogentgran](http://atenciogentgran)

11:48 · 06 maig 20 · Twitter Web App

IQS
@IQSbarcelona

Les classes a IQS no paren! Els nostres estudiants estan seguint amb la seva formació de manera online. A més, també tenen l'opció de resoldre dubtes de manera individualitzada amb el professor. Estem molt contents de l'esforç que estan fent! **#IQSdesdecasa**

17:50 · 06 maig 20 · Twitter Web App

OH Aragón-San Rafael
@OHSanJuandeDios

"En la Comunidad de Hermanos de [@SJDbarcelona.es](http://SJDbarcelona.es) hemos vivido esta situación con paz y serenidad, a pesar de que 2 de los 6 hermanos hemos pasado por la prueba del SARS-Cov-2, con más o menos intensidad". Hablamos con el Hno. Joan B. Carbó, superior.

10:05 · 08 maig 20 · Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Edició paper:** Laura Mor. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Laura Mor. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat
Publicitat: Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

